

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ, ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΝΕΟΛΑΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΝΩΤΕΡΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ
ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ

ΠΑΓΚΥΠΡΙΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΠΡΟΣΒΑΣΗΣ 2022

ΜΑΘΗΜΑ: ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ (1)

Ημερομηνία και ώρα εξέτασης: Παρασκευή, 10 Ιουνίου 2022

Ώρα: 08:00 - 11:00

ΤΟ ΕΞΕΤΑΣΤΙΚΟ ΔΟΚΙΜΙΟ ΑΠΟΤΕΛΕΙΤΑΙ ΑΠΟ ΟΚΤΩ (8) ΣΕΛΙΔΕΣ

Το εξεταστικό δοκίμιο αποτελείται από **ΔΥΟ (2) ΜΕΡΗ**.

Να απαντήσετε σε **ΟΛΑ** τα ερωτήματα.

ΜΕΡΟΣ Α΄: ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

(ΜΟΝΑΔΕΣ 70)

Ο ρόλος του εκπαιδευτικού στον σύγχρονο κόσμο

Μέσα στη νέα τάξη πραγμάτων της παγκοσμιοποίησης και του μεταβαλλόμενου κόσμου, το σχολείο δεν θα πρέπει να ανασυγκροτηθεί και να αναθεωρήσει τον ρόλο και την αποστολή του ώστε να ανταποκριθεί στα νέα δεδομένα; Και είναι αλήθεια ότι ως προς τα διδακτικά αντικείμενα, τις μεθόδους και τα μέσα διδασκαλίας, τα Αναλυτικά Προγράμματα αναθεωρούνται στο πνεύμα της σύγχρονης μετανεωτερικής εποχής. Επίσης ο εξοπλισμός των σχολείων με ηλεκτρονικούς υπολογιστές και άλλα συναφή τεχνολογικά προϊόντα έχει γίνει στόχος των εκπαιδευτικών συστημάτων στις περισσότερες χώρες. Είναι όμως όλα αυτά αρκετά; Το σχολείο και ο δάσκαλος μπορούν να περιορισθούν απλώς στη μετάδοση γνώσεων εκλαμβάνοντας τον ρόλο τους ως μια διεκπεραιωτική υπόθεση στη διαδικασία της μάθησης και στην άσκηση των ικανοτήτων και των δεξιοτήτων ή θα πρέπει οι εκπαιδευτικοί, όπου εκ των πραγμάτων επιβάλλεται, να υψώσουν τις αντιθέσεις και τις αντιστάσεις τους και στον τομέα των αξιών και του ήθους; Θα αντισταθεί το σχολείο στη διαφθορά και την παρακμή που παρατηρείται σήμερα, αντιπαρατάσσοντας τη δική του φωνή και το δικό του παράδειγμα ή θα αφήσει τα πράγματα να κινούνται στη ροή της τύχης;

Γιατί είναι προφανές ότι το σχολείο δεν μπορεί να παραμείνει απαθές στον τομέα των αξιών και του ήθους. Αν μάλιστα ήθελε κάποιος να αναζητήσει ελαφρυντικά για όλους εκείνους που υπέκυψαν στη διαφθορά και στη διαπλοκή, θα μπορούσε ενδεχομένως να τους αναγνωρίσει ένα και μόνο: Ότι το σχολείο δεν φρόντισε να τους δημιουργήσει εγκαίρως τις κατάλληλες αντιστάσεις απέναντι σε όλα αυτά τα παρακμιακά φαινόμενα. Και βέβαια το σχολείο δεν μπορούσε ίσως τότε να προβλέψει

όλα αυτά τα θλιβερά υπο-προϊόντα της παγκοσμιοποίησης που προέκυψαν αργότερα. Όμως, το σημερινό σχολείο που βιώνει τη σκληρή αυτή πραγματικότητα, πώς κινείται αλήθεια ως προς τους σημερινούς μαθητές και αυριανούς πολίτες; Εδώ φαίνεται ότι εμφωλεύει το πλέον κρίσιμο και σημαντικό σημείο στον ρόλο του εκπαιδευτικού: Να διαφυλάξει τις ανθρώπινες αξίες, ηθικές και πνευματικές, και να επανασυνδέσει τη συμπεριφορά των ανθρώπων με τον κεντρικό πυρήνα όλων αυτών των αξιών, δίδοντάς τους το κεντρικό πρόταγμα.

Τελειώνοντας, θα ήθελα να κάνω μια επισήμανση και να υπενθυμίσω έναν βέβαιο δρόμο, δανειζόμενος συμβολικά ένα ακόμη παράδειγμα από την αρχαία ελληνική γραμματεία.

Καταρχάς ο βέβαιος δρόμος: Το παράδειγμα του βέβαιου δρόμου επιλέγεται από την *Οδύσσεια*. Ο Οδυσσέας, ο μέγας αυτός πολέμαρχος και καstroχαλαστής, υπήρξε χωρίς αμφιβολία ο πρώτος πολίτης της παγκοσμιότητας. Και είναι αυτός που πρώτος άφησε τον εαυτό του να περιπλανηθεί σε όλα τα βασίλεια του γνωστού και του άγνωστου τότε κόσμου. Όμως, όταν οι Σειρήνες του κόσμου τον απειλούσαν, προστάζει να τον δέσουν στο κατάρτι. Και αυτός είναι ο βέβαιος δρόμος που οφείλει να αναζητήσει σήμερα το σχολείο και ο δάσκαλος: *το κατάρτι*. Και αυτό πρέπει να αναζητηθεί ξανά στις πνευματικές και τις ηθικές αξίες, στον Άνθρωπο και τον ανθρωπισμό. Στην εποχή δηλαδή του αβέβαιου και της ρευστότητας ο δάσκαλος οφείλει να βοηθήσει τα παιδιά και τους εφήβους να βρουν στηρίγματα, «να εντοπίσουν τον Άνθρωπο». Κι αυτό παραμένει στο εξής μια άεναη ιστορική εκκρεμότητα, ένα διαρκές ζητούμενο που δεν προσφέρεται έτοιμο. Επαφίεται στην κριτική εγρήγορηση και τη διαρκή αναζήτηση του προβληματιζόμενου εκπαιδευτικού. Σε αυτόν απευθύνομαι.

Και η επισήμανση: Όπως γνωρίζουμε από την Κοινωνική Ψυχολογία και τις σχετικές επιστήμες, οι αξίες περιέχουν γνωστικά και, κυρίως, συναισθηματικά στοιχεία. Με την έννοια αυτή *οι αξίες δεν διδάσκονται, βιώνονται*. Είναι λοιπόν προφανές ότι, αν ο δάσκαλος θέλει να εμφυσήσει στους μαθητές του τις αξίες, για τις οποίες γίνεται λόγος στο κείμενο τούτο, δεν αρκεί να περιορίζεται απλώς στη διδαχή. Θα πρέπει να εμφορείται ο ίδιος από αυτές και τότε κάθε διδαχή σχεδόν περιπεύει. Γιατί τότε ο δάσκαλος «διδάσκει» με την παρουσία του και μόνο.

(Απόσπασμα-Διασκευή)

Ιωάννης Ε. Πυργιωτάκης, *Εκπαιδευτικά Μελετήματα. Μεταξύ Εκπαίδευσης και Κοινωνίας*, Αθήνα, εκδ. Πεδίο, 2020, σσ. 126-128.

A.I. ΚΑΤΑΝΟΗΣΗ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΥ ΚΑΙ ΜΟΡΦΗΣ

(ΜΟΝΑΔΕΣ 30)

A.I.1. Να γράψετε περίληψη του πιο πάνω κειμένου, έκτασης 120-140 λέξεων. Το κείμενό σας πρόκειται να δημοσιευθεί στο περιοδικό του σχολείου σας.

(μονάδες 8)

A.1.2. Να γράψετε **έναν (1)** τρόπο πειθούς και **ένα (1)** αντίστοιχο μέσο πειθούς που χρησιμοποιεί ο συγγραφέας στην τελευταία παράγραφο. Να τεκμηριώσετε την απάντησή σας.

(μονάδες 3)

A.1.3. Να προσδιορίσετε για ποια αέναη ιστορική εκκρεμότητα κάνει λόγο ο συγγραφέας στην τέταρτη (4^η) παράγραφο και να εξηγήσετε γιατί, κατά τη γνώμη σας, είναι σημαντικό να διευθετηθεί αυτή.

(Έκταση 80-100 λέξεις)

(μονάδες 5)

A.1.4. Ο συγγραφέας στην πρώτη (1^η) παράγραφο χρησιμοποιεί το εξής ρητορικό ερώτημα: «**Θα αντισταθεί το σχολείο στη διαφθορά και την παρακμή που παρατηρείται σήμερα, αντιπαράσσοντας τη δική του φωνή και το δικό του παράδειγμα ή θα αφήσει τα πράγματα να κινούνται στη ροή της τύχης;**». Να εξηγήσετε τι επιδιώκει ο συγγραφέας με τη χρήση του συγκεκριμένου ρητορικού ερωτήματος.

(μονάδες 3)

A.1.5. Να εντοπίσετε **ένα (1)** παράδειγμα μεταφορικής (συνυποδηλωτικής) χρήσης της γλώσσας στην τέταρτη (4^η) παράγραφο και να εξηγήσετε τη λειτουργία της.

(μονάδες 3)

A.1.6. Να αντικαταστήσετε την κάθε μια από τις πιο κάτω υπογραμμισμένες λέξεις με **μία (1) συνώνυμή** της, χωρίς να αλλάξετε τον γραμματικό της τύπο και τη σημασία της μέσα στη φράση:

α. [...] δεν μπορεί να παραμείνει απαθές στον τομέα των αξιών και του ήθους.

β. [...] τα Αναλυτικά Προγράμματα αναθεωρούνται [...]

(μονάδες 2)

A.1.7. Να γράψετε **ένα (1) αντώνυμο** για κάθε μία από τις πιο κάτω υπογραμμισμένες λέξεις, διατηρώντας τον γραμματικό τους τύπο:

α. [...] υπήρξε χωρίς αμφιβολία ο πρώτος πολίτης της παγκοσμιότητας.

β. [...] παραμένει στο εξής μια αέναη ιστορική εκκρεμότητα [...]

(μονάδες 2)

A.1.8. α) Να αναλύσετε τις πιο κάτω λέξεις στα συνθετικά τους μέρη.

β) Να σχηματίσετε **μία (1)** νέα λέξη, απλή ή σύνθετη, από το **β' συνθετικό** της κάθε μίας:

- **διαφθορά**
- **πολέμαρχος**

(μονάδες 4)

A.II. ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΓΡΑΠΤΟΥ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΚΟΥ ΛΟΓΟΥ

(ΜΟΝΑΔΕΣ 40)

«Εδώ φαίνεται ότι εμφωλεύει το πλέον κρίσιμο και σημαντικό σημείο στον ρόλο του εκπαιδευτικού: Να διαφυλάξει τις ανθρώπινες αξίες, ηθικές και πνευματικές, και να επανασυνδέσει τη συμπεριφορά των ανθρώπων με τον κεντρικό πυρήνα όλων αυτών των αξιών, δίδοντάς τους το κεντρικό πρόταγμα.»

Σε δοκίμιό σας που θα δημοσιευθεί στον ιστότοπο του σχολείου σας, να παρουσιάσετε τρεις σημαντικές αξίες που πρέπει να καλλιεργεί η εκπαίδευση για τη διαμόρφωση του ενεργού και δημοκρατικού πολίτη. Ποια χαρακτηριστικά νομίζετε ότι θα πρέπει να έχουν αφενός το σύγχρονο σχολείο και αφετέρου ο εκπαιδευτικός ώστε να ανταποκριθούν σε αυτή την αποστολή;

(Έκταση: 450-500 λέξεις)

Σημείωση: Δεν επιτρέπεται να αναφέρετε το ονοματεπώνυμό σας ή οποιοδήποτε άλλο στοιχείο, το οποίο μπορεί να αποκαλύψει την ταυτότητά σας.

ΜΕΡΟΣ Β΄: ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

(ΜΟΝΑΔΕΣ 30)

Να μελετήσετε τα παρακάτω κείμενα και να απαντήσετε σε όλες τις ερωτήσεις που ακολουθούν.

B1.

ΔΙΔΑΓΜΕΝΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

Κ.Π. Καβάφης, «Αλεξανδρινοί βασιλείς»

Μαζεύθηκαν οι Αλεξανδρινοί
να δουν της Κλεοπάτρας τα παιδιά,
τον Καισαρίωνα, και τα μικρά του αδέρφια,
Αλέξανδρο και Πτολεμαίο, που πρώτη
φορά τα βγάζαν έξω στο Γυμνάσιο,
εκεί να τα κηρύξουν βασιλείς,
μες στη λαμπρή παράταξη των στρατιωτών.

Ο Αλέξανδρος – τον είπαν βασιλέα
της Αρμενίας, της Μηδίας, και των Πάρθων.
Ο Πτολεμαίος – τον είπαν βασιλέα
της Κιλικίας, της Συρίας, και της Φοινίκης.
Ο Καισαρίων στέκονταν πιο εμπροστά,
ντυμένος σε μετάξι τριανταφυλλί,
στο στήθος του ανθοδέσμη από υακίνθους,

η ζώνη του διπλή σειρά σαπφείρων κι αμεθύστων,
δεμένα τα ποδήματά του μ' άσπρες
κορδέλες κεντημένες με ροδόχροα μαργαριτάρια.
Αυτόν τον είπαν πιότερο από τους μικρούς,
αυτόν τον είπαν Βασιλέα των Βασιλέων.

Οι Αλεξανδρινοί ένιωθαν βέβαια
που ήσαν λόγια αυτά και θεατρικά.

Αλλά η μέρα ήτανε ζεστή και ποιητική,
ο ουρανός ένα γαλάζιο ανοιχτό,
το Αλεξανδρινό Γυμνάσιον ένα
θριαμβικό κατόρθωμα της τέχνης,
των αυλικών η πολυτέλεια έκτακτη,
ο Καισαρίων όλο χάρις κι εμορφιά
(της Κλεοπάτρας υιός, αίμα των Λαγιδών).
κι οι Αλεξανδρινοί έτρεχαν πια στην εορτή,
κι ενθουσιάζονταν, κι επευφημούσαν
ελληνικά, κι αιγυπτιακά, και ποιοι εβραίικα,
γοητευμένοι με τ' ωραίο θέαμα –
μ' όλο που βέβαια ήξευραν τι άξιζαν αυτά,
τι κούφια λόγια ήσανε αυτές οι βασιλείες.

Ερώτηση Β1

α) Αφού προσδιορίσετε σε ποια σημεία του ποιήματος εντοπίζονται αναφορές στους τίτλους και στην ενδυμασία των Αλεξανδρινών βασιλέων, να εξηγήσετε γιατί λειτουργούν ως μέσο εξαπάτησης.

(μονάδες 8)

β) Να παρουσιάσετε τον σκηνικό χώρο του ποιήματος και να εξηγήσετε πώς αυτός επηρεάζει τη συμπεριφορά των Αλεξανδρινών, κατά τη διάρκεια της τελετής.

(μονάδες 4)

B2.

ΔΙΔΑΓΜΕΝΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

Παντελής Μηχανικός, «Ονήσιλος»

Δίπλα μου ήτανε ο Ονήσιλος
βγαλμένος απ' την ιστορία και τον θρύλο
ολοζώντανος.

Αρχιλεβέντης βασιλιάς αυτός
κρατούσε στο χέρι ό,τι του 'χε απομείνει:
ένα καύκαλο
– το δικό του κρανίο –
γεμάτο μέλισσες.

Δέκα χρόνια έστελλε τις μέλισσές του ο Ονήσιλος
να μας κεντρίσουν
να μας ξυπνήσουν
να μας φέρουν ένα μήνυμα.

Δέκα χιλιάδες μέλισσες έστειλε ο Ονήσιλος
κι όλες ψοφήσανε απάνω στο παχύ μας δέρμα
χωρίς τίποτα να νιώσουμε.

Κι όταν το ποδοβολητό των βαρβάρων
έφτασε στη Σαλαμίνα
φρύαξε ο Ονήσιλος.
Άλλο δεν άντεξε.
Άρπαξε το καύκαλό του
και το θρυμμάτισε απάνω στο κεφάλι μου.

Κι έγειρα νεκρός.
Άδοξος, άθλιος,
καταραμένος απ' τον Ονήσιλο

ΑΔΙΔΑΚΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

Γιάννης Ρίτσος, *Η Κυρά των Αμπελιών*

II.

[...]

Συχνά-πυκνά μάς βρίσκαν δύσκολες χρονιές κ' έμεναν άδεια του λαδιού τα κιούπια
κ' έμεναν άδεια του σταριού τ' αμπάρια σαν την Άγια Τράπεζα που τη διαγούμισαν οι
ανέμοι και τα χρόνια
κάθε φορά που ερχόνταν κάτι ξένοι με γυαλιστερά κουμπιά και ψηλές μπότες.

[...]

Τότε κ' εμείς, παιδιά, που ξαγρυπνούσαμε κρυφά, κουκουλωμένοι στη βελέντζα*,
ακούγαμε σαν μέσα από ξερό πηγάδι τη φωνή Σου
ακούγαμε σαν μέσα απ' την παλιά κασέλα τη ζωγραφιστή με μαύρα κυπαρίσσια
«έννοια σου, εγώ είμαι εδώ» κι αποκοιμιόμασταν σφίγγοντας ένα αστέρι στην καρδιά
μας
και μες στον ύπνο μας ακούγαμε κάποιους που εφτάναν, κάποιους που έφευγαν
κάτι μουγγά χτυπήματα σάμπως να κρούονταν άρματα

καπούλια που άναβαν μακριά μες τους καπνούς κ' ένα φεγγάρι σίγουρο σαν του Νικητάρá το γόνατο
χέρια φαρδιά που σφίγγονταν κι ορκίζονταν απάνου στο σπαθί του Μακρυγιάννη,
και μισανοίγοντας τα μάτια μας βλέπαμε ορθό τον Πρόγονο στην πόρτα να γεμίζει τη
μπασιά* με την αντρεία του
σα σφουγγαράς μέσα στις νύχτας τα νερά που γύρω του γλιστρούσανε των αστεριών
τα ψάρια
κ' έτσι να λέει σε κάποιονε που φεύγει «καλό βόλι».

VI.

[...]

Απάνου στους σουβάδες μένει ανέγγιχτος ο ίσκιος απ' τις γενειάδες των παππούδων
μας
ο ίσκιος απ' τις χατζάρες* και τις καραμπίνες τους
οι ίσκιοι απ' τα χέρια των παιδιών που φτιάχναν με το φως του λύχνου
πρόβατα, γαϊδουράκια και γοργόνες προτού πέσουνε στο στρώμα.

Έτσι κ' οι τοίχοι του σπιτιού μας γίνηκαν σα φλωροκαπνισμένα* κονοστάσια –
εδώ η Μαρία κι ο Ιωσήφ κι ο Γιος τους κι ο Άλλος ο Πατέρας
πούχει χοντρά μαλλιά σαν караβόσκοινα και που κρατάει στα χέρια του ένα τόπι
(ένα μεγάλο τόπι πούχει απάνω του ζωγραφισμένη όλη την Πελοπόννησο)
πιο πέρα ο Μεγαλέξαντρος, η θεια-Παρασκευούλα κι ο Κολοκοτρώνης
κ' Εσύ αχνοφέγγοντας, Κυρά των Αμπελιών, πίσω απ' τα λιόδεντρα, πίσω απ' τα
κυπαρίσσια,
σταυρός, σπαθί και δόξα, αγνάντια σ' όλων των εχθρών μας, μέσα κ' έξω, τα
λεφούσια*.

Γιάννης Ρίτσος, *Η Κυρά των Αμπελιών: Ποιήματα 1941-1958*, τόμ. Β', Αθήνα, εκδ.
Κέδρος, ¹⁰1978, σσ. 75-76, 79-80 (αποσπάσματα).

βελέντζα: χοντρό μάλλινο σκέπασμα
μπασιά: άνοιγμα από το οποίο μπαίνει κάποιος κάπου, είσοδος
χατζάρα: κοφτερό σπαθί
φλωροκαπνισμένος: επιχρυσωμένος
λεφούσι: άτακτος / ασύντακτος στρατός

Ερώτηση Β2

α) Να συγκρίνετε τη στάση λαού και ποιητή απέναντι στα μηνύματα του Ονήσιλου, στο ομότιπλο ποίημα του Π. Μηχανικού, με τη στάση του λαού απέναντι στους ηρωικούς του προγόνους, στο απόσπασμα από την *Κυρά των Αμπελιών* του Γ. Ρίτσου. Να τεκμηριώσετε την απάντησή σας με αναφορές στα κείμενα.

(μονάδες 6)

β) Και στα δύο πιο πάνω ποιήματα εντοπίζεται το σχήμα της επανάληψης. Να αναφέρετε **ένα (1)** παράδειγμα επανάληψης από κάθε ποίημα και να σχολιάσετε τη λειτουργία της.

(μονάδες 4)

B3.

ΔΙΔΑΓΜΕΝΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

Γιώργος Φιλίππου Πιερίδης, «Ο πορτοκαλόκηπος»

Ο Πετρήs ψυχανεμίστηκε με το πρώτο. Ωστόσο σώπαινε, κι όπως το αγρίμι οσμίζονταν στον αέρα την επερχόμενη καταιγίδα. Γεμάτος επιφύλαξη, περίμενε και παρακολουθούσε τον Αρτέμη. Όμως μια μέρα, που η γυναίκα του δοκίμασε να του πει τους φόβους της για το παιδί, που δεν συμμαζεύονταν, την αποπήρε.

«Άσε τον. Ξέρει τι κάνει. Τι θεs, να κόψει πίσω, κοτζάμ άντραs, και να χωθεί πίσω απ' τα φουστάνια σου;».

Ύστερα αρχίνησε σιγά σιγά να δαμάζει τις επιφυλάξεις του κάποιο συναίσθημα πως όλος ετούτος ο ξεσηκωμός γύρω του ήτανε σα να ξεπηδούσε από τις ρίζες της δικής του ύπαρξης, από βαθιά, πολύ βαθιά, από 'κεί που αντλούσε τους χυμούς της η συνείδηση του εθνισμού του.

[...]

Ο Πετρήs κατάλαβε και βρέθηκε μεμιάs όρθιος. Μια πύρινη κολόνα θυμού υψώθηκε μέσα του και τριζοβολούσε. Η μάνα, που βρίσκονταν μέσα στο σπίτι κι άκουγε, έσυρε μια φωνή κι έκαμε να χωθεί όξω. Όμως ο Πετρήs άπλωσε το χέρι του και την αντίκοψε. Κι αγκαλιάζοντάs τηνε με μια τρυφερότητα πρωτοφάνερη την έβαλε να καθίσει.

Όλα όσα ακολουθήσανε κείνη τη μέρα και την άλλη, ήτανε για τον Πετρή σα να γίνονταν μέσα σε μια ξέχωρη περιοχή της ζωής του, σε μια περιοχή όπου τίποτα δεν τελειώνει και τίποτα δεν αρχίζει, γιατί η στιγμή, η κάθε στιγμή, είναι τόσο κορεσμένη από εσωτερικό κραδασμό, που γεμίζει, μοναδική και κυρίαρχη, τα πάντα. Μέσα στη συντριβή του ένωθε σα μεταρσιωμένος από μίαν υπερβατική κι απροσδιόριστη ταύτιση του δικού του δράματος με το συνολικό παλμό γύρω του.

Ερώτηση B3

Να εξετάσετε πώς συνδέεται η στάση του Πετρή απέναντι στον ξεσηκωμό του νησιού του με τη στάση του απέναντι στη θυσία του Αρτέμη.

(μονάδες 8)

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΞΕΤΑΣΤΙΚΟΥ ΔΟΚΙΜΙΟΥ